

Etymologia

Anthropos (z grec. "człowiek"), motio (z łac. "ruch"). Nauka o ruchach człowieka.

Według Szopy to dziedzina wiedzy badająca stan i rozwój motoryki człowieka, prawidłowe jej powstanie i rozwój w zależności od rozwoju nauki i kultur.

Podstawowa definicja zrywa z fenomenologicznym ujmowaniem nauk o ruchach człowieka, które ujmowało „poruszanie się człowieka w przestrzeni na skutek zmian położenia całego ciała, jego części względem siebie”.

Nowa interpretacja ujmuje zjawisko motoryki holistycznej w szerokim kontekście wielu dyscyplin nauk, uznając, że człowiek to kreator działań ruchowych i powinien znaleźć należne mu miejsce.

U podstaw takiego ujmowania problematyce uległy osobowościowe kierunki w psychologii, akcentując świadomość i celowość sterowania procesem pamięciowym, poznawczym i sensorycznym. Uznano też, że w motoryczności człowieka nie można pomijać uwarunkowań energetycznych.

Motoryczność

Potencjał, efektywność różnych form ruchowych.

Współczesna koncepcja antropomotoryki pociąga za sobą konieczność uwzględniania w charakterze motorycznym biologicznych podstaw efektów ruchowych. Przedmiotem naukowych rozważań antropomotoryki jest interpretacja ruchu na najwyższym poziomie jego kompleksowości, z uwzględnieniem takich determinantów ludzkiego działania jak aspekt biologiczny, psychiczny, fizjologiczny, biomechaniczny, neurologiczny, chemiczny i fizyczny.